

ΑΡΘΡΟ

του **ΜΑΝΩΛΗ ΓΡΑΦΑΚΟΥ***

Η άλλη αντίληψη για την κοινωνική πολιτική

ΚΑΝΕΙΣ δεν θα ήξερε τον Καλό Σαμαρείτη αν αυτός δεν είχε λεφτά να προσφέρει. Η κοινωνική πολιτική δεν είναι ένα άθροισμα καλών προθέσεων και ευκών. Απαιτεί πόρους, στοχευμένες δράσεις αλληλεγγύης, αλλά πρωτίστως τη δημιουργία ευκαιριών για τους πιο αδύναμους, έτσι ώστε να ξαναπάρουν τη ζωή τους στα χέρια τους. Κοινωνική πολιτική σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να είναι τα επιδόματα φτώχειας που συντηρούν τη μιζέρια, δρόμο που έχει διαλέξει η κυβέρνηση. Η κυνική ομολογία του οικονομικού επιτελείου περί υπερφορολόγησης της μεσαίας τάξης για την ενίσχυση των φτωχότερων δεν θα έχει κανένα ουσιαστικό μακροπρόθεσμο αποτέλεσμα εκτός του να διευρύνει τη φτώχεια. Φορολογώντας δυσανάλογα τη μεσαία τάξη, μειώνεις την παραγωγική βάση της χώρας και τον παραγόμενο πλούτο, αυξάνοντας τα ποσοστά φτώχειας.

ΣΤΟ ΤΡΙΤΟ προσυνέδριο της Νέας Δημοκρατίας εξετάσαμε τρόπους να ενισχύσουμε εκείνους που πραγματικά έχουν ανάγκη και να βελτιώσουμε τις παρεχόμενες υπηρεσίες υγείας και κοινωνικής πολιτικής. Πριν και πάνω από όλα κοινωνική πολιτική σε περιόδους κρίσης είναι η δημιουργία θέσεων εργασίας. Στη Νέα Δημοκρατία πιστεύουμε ότι η οικονομική ελευθερία θα δημιουργήσει νέες θέσεις εργασίας και έτσι θα ενισχυθεί η κοινωνική συνοχή. Έτσι πρώτη μας προτεραιότητα είναι η αύξηση της απασχόλησης. Οι δεσμεύσεις μας από το πρώτο προσυνέδριο ισχύουν στο ακέραιο και επαναδιατυπώθηκαν. Μέτρα όπως η μείωση της φορολογίας επιχειρήσεων από 29% σε 20%, η μείωση του φορολογικού συντελεστή επιπλέον 2% για επιχειρήσεις που απασχολούν τουλάχιστον 50 εργαζομένους ή αυξάνουν τις θέσεις εργασίας κατά 10% και πλέον, αλλά και η οριζόντια απλοποίηση των αδειοδοτήσεων θα ενισχύσουν την επιχειρηματικότητα που με νέες επενδύσεις θα δημιουργήσει νέες θέσεις εργασίας.

ΟΜΩΣ το ζήτημα της φτώχειας δεν μας αφήνει αδιάφορους. Έτσι εφαρμόζουμε ολοκληρωμένο πλαίσιο προστασίας όχι μόνο με βάση το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα (του οποίου αυξάνουμε τους πόρους κατά 250 εκατ. ευρώ και δίνουμε αποφασιστικό και όχι διεκπεραιωτικό ρόλο στην Τοπική Αυτοδιοίκηση), αλλά κυρίως με πολιτικές επανένταξης στην αγορά εργασίας.

ΤΡΙΤΟΣ άξονας των προτάσεών μας αφορά τον τομέα των παροχών υπηρεσιών υγείας. Η υλοποίηση του θεσμού του οικογενειακού γιατρού, η κατ' οίκον διανομή φαρμά-

κων για συγκεκριμένες ομάδες ασθενών (καρκινοπαθείς, ΑμεΑ), η υιοθέτηση του βρετανικού συστήματος στον τομέα των ραντεβού με γιατρούς του ΕΟΠΥΥ εντός 24ώρου, η επέκταση της διάρκειας των επαναλαμβανόμενων συνταγών για τους χρονίως πάσχοντες, η προτεραιότητα στις προσλήψεις νοσηλευτικού προσωπικού είναι άμεσα πρακτικά μέτρα που θα συμβάλουν ουσιαστικά στο να αναβαθμισθεί το επίπεδο υπηρεσιών υγείας κυρίως για τους ασθενέστερους. Παράλληλα, η στοχοθεσία, η αξιολόγηση των υπηρεσιών και των μονάδων υγείας, η δυνατότητα αγοράς αναβαθμισμένων υπηρεσιών για τον ασθενή από τον ιδιωτικό τομέα, χωρίς κανένα επιπλέον κόστος για τους ίδιους, στην περίπτωση που αυτές έχουν χαμηλότερο κόστος για το φορολογούμενο κ.λπ., αποτελούν ουσιαστική φιλελεύθερη αλλαγή στο χώρο της Υγείας.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΗ κοινωνική πολιτική δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς ένα δίκαιο και βιώσιμο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης. Μόνον η επανεκκίνηση της οικονομίας μπορεί να αυξήσει ουσιαστικά τα έσοδα των ασφαλιστικών ταμείων, καθώς περισσότερες δουλειές ισοδυναμούν με περισσότερες εισφορές. Πέρα από αυτό, όμως, χρειαζόμαστε δομικές παρεμβάσεις στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, όπως η εξασφάλιση αξιοπρεπούς εθνικής σύνταξης, η δυνατότητα ενεργοποίησης του θεσμού των επαγγελματικών ταμείων και κυρίως η ενίσχυση της ιδιωτικής ασφάλισης. Τέλος, η αντιμετώπιση του δημογραφικού ζητήματος ξεπρνά τα όρια της κοινωνικής και αγγίζει αυτά της εθνικής πολιτικής. Χρειάζονται μέτρα όπως η εξασφάλιση πρόσβασης σε βρεφικούς και παιδικούς σταθμούς όλων των παιδιών των οικονομικά αδύναμων οικογενειών, φοροαπαλλαγές 1.000 ευρώ για κάθε παιδί (και 2.000 ευρώ για το 2ο).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ κράτος δεν γίνεται χωρίς χρήματα, χωρίς πλούτο. Η φτώχεια καταπολεμάται με νέο πλούτο που παράγεται μόνο από την ιδιωτική πρωτοβουλία, την επιχειρηματικότητα και την καινοτομία. Κοινωνική πολιτική στη χώρα μας είναι η αύξηση της απασχόλησης και η αλληλεγγύη σε όσους πραγματικά την έχουν ανάγκη. Μόνο όταν δώσουμε ευκαιρίες και κίνητρα σε όσους βρίσκονται στο περιθώριο να γίνουν κυρίαρχοι της μοίρας τους θα είμαστε σίγουροι ότι κάναμε ένα βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση.

(*) Οικονομολόγος με μεταπτυχιακές σπουδές στη Διοίκηση Επιχειρήσεων (MBA) και στην Τραπεζική, αναπληρωτής γραμματέας Προγράμματος Νέας Δημοκρατίας, πρώην δήμαρχος Μελισσίων.